

[Carsten Andersen]

op med den oplysning, at Amtsrådsforeningen har sine tal fra den konference, som Dansk Sygehusinstitut, som Amtsrådsforeningen jo er ordførende for, afholdt sammen med Sundhedsministeriet i Herning for nu snart to år siden, hvor tallene blev bekræftet af alt, hvad der kunne krybe og gå af psykiatere. Så det er ikke noget, Amtsrådsforeningen har ladet nogle statistikere sidde og regne ud; faktisk er det nogle tal, som er hentet på kvalificeret basis.

Det, der bringer mig herop, er, at fru Merete Aarup gav udtryk for, at behandlingsforslaget for folk med psykiske lidelser er piller og psykiatrisk behandling. Det er imidlertid præcis det, som vi bl.a. i B 55 har peget på at vi ikke vil; vi vil en anden vej.

Jeg er enig med fru Merete Aarup i, at man skal gennemleve psykiske kriser, fordi man også kan blive stærkere igennem en sådan gennemlevelse. Men hvis det slår fejl, og hvis der i det stressede samfund, vi har, som er grundlaget for, at vi fremsatte B 55, ikke er nogen støttemuligheder igennem selvhjælpsgrupper, igennem pårørende grupper eller igennem andet arbejde, kan det udvikle sig langt værre. Vi vil ikke pillevejen, vi vil faktisk styrke vejen for mennesker.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg er godt klar over, at det er Amtsrådsforeningen, der har peget på tallet 450.000, men man siger jo altså også, at det er de 50.000, der skal have psykiatrisk hjælp, og så er det, man må spørge, hvilke grupper de 400.000 tilhører. Hvilken kategori er det? Er det misbrugsproblemer, er det sociale problemer, eller hvad er det?

Det, jeg er så bange for, er, at vi sætter en etiket på en lang række mennesker, som måske i en periode har nogle problemer, og så mener vi, at vi her i Danmark har et så stort problem, at vi ikke kan hjælpe dem, der virkelig har hjælp behov.

Vi vil gerne klare mange ting i støttegrupper og selvhjælpsgrupper. Det, vi er nervøse for, er at få bygget et stort forkromet system op, hvor det enkelte menneske kun har mulighed for at få hjælp, hvis det er inde under det offentlige.

Men hvis vi kunne qua det offentlige få sat nogle af disse støttegrupper i gang, uden at der behøver at være professionelle hjælpere i dem,

tror jeg, meget ville nås. Og hvis vi så kunne lære at tale med hinanden, og at vi ikke skal have etiketten »psykiske problemer«, hver gang vi er ude i en menneskelig naturlig krise, tror jeg, det vil være godt.

Carsten Andersen (SF):

Inden for de seneste år er der sket en kollektiv bevidstgørelse med hensyn til psykiatriens problemer og en klar erkendelse af de sociale vilkårs sammenspil med psykiske lidelsers udvikling.

Der sker en masse rundt omkring i psykiatrien, og en gang imellem kan det være svært at skelne skidt fra godt.

Den gamle anstaltspsykiatri er på retur, men har den bagside, at mange, som havde fordel af de store institutioners anonymitet og asylfunktion, nu kommer frem i gadebilledet som udstødte og uden hjemsted.

Distriktspsykiatrien har næsten lige så mange varianter, som der er oprettet centre. Indholdet varierer fra det, man for kort tid siden kaldte gode psykiatriske ambulatorier, over til fine eksempler på et varieret udbud af aktivitets- og botilbud.

Problemet inden for distriktspsykiatrien for tiden er, at der hersker en kamp om, hvorvidt det skal være en lægelig ledelse eller det skal være den bedst egnede, der skal lede distriktspsykiatrien.

Forebyggende socialpsykiatrisk arbejde er på en underlig måde kommet i miskredit. På den ene side er der fra psykiatere modstand mod, at der i den sociale sektor arbejdes med psykiatriske problemstillinger, medens en række socialfolk advarer imod, at den sociale sektor psykiatriserer alle almindelige menneskelige problemer.

Og medens alle disse modsætninger svømmer rundt imellem hinanden, stiger mængden af personer med psykiske lidelser, som ikke har noget umiddelbart behandlingstilbud. Jeg skal ikke med dette betvivle psykiatriens påstand om, at mængden af psykiatriske tilfælde er konstant i forhold til befolkningsstørrelsen, men der er forskel på psykiatriske patienter og personer med psykiske lidelser. Dem synes jeg efterhånden vi i debatten har fået opdelt i to sektioner.

Gruppen med psykiske lidelser er dem, som Sundhedsstyrelsen i Information den 18. maj